

Kör Ağıtlar

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 18 Nisan 2017

Açlığın nizamında kör ağıtlar;
Düşkün bir kadın tadında bilmece,
Seğirten mıknatısı yüreğin en debdebeli yok oluş.
Az sonra kopacak fırtınadan mütevellit olsa keşke
Yaşam gayesi.
İsinde saklı,
Ser verip sırlara döktüğü nameleri de
Fukara yetilerin ayyuka çıktığı kayıp menzil.

Gövdesinde hınzır ve metruk bir yanılısama,
Tadında yoksunluğun daimi varlık tasası,
Yine ömrün ikbalinde göreceli bir saltanat;
Keşke boca etsem derdi tasayı
Ve uzansam boylu boyunca
Artık hangi şerh ise düştüğüm
Olmaz mı yüreğin yongası?

Yine açtığı her parantez Tanrı'nın
Bir de ölümüne sevdalandığım umutlarımdan geriye
Kalan onca tortu yine pervasız bir kible
Şu beşeri tantananın gölgesinde
Yerleşik o düzende kanıksanası bir rahle
Duaları buyur ettiğim:
Andan müteşekkil,
Sondan yana tüm tasası,
Dünde kalsa da tüm yası...

Sakıncalı mı yoksa onca zümre?
Hani peşrevinde aşkın
Bir de eremediğim sükûtun güncesine
Koyduğum son ibare:
Bir gönülde saklı bir de yüksündüğüm
Ölü lehçesinde çocuk isyanlarımı feragat ettiğim
Ne çok kalburüstü yankı:
Bir duyulmazın indinde bir de görmediğim

Karanlığın seyrinde dalışa geçtiğim...